

Sygn. akt II K 99/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2022r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia del. Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant: p.o. sek. sąd. Paulina Wolniarczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Olsztynie Rafała Weręgowskiego

po rozpoznaniu w dniach 14 października 2021r., 21 grudnia 2021 r, 10 lutego 2022r. i 16 marca 2022 r.

sprawy oskarżonych

1. **A. S. (1)**, s. J. i A. z domu N.,

urodzonego (...) w P.

2. **A. J.** c. K. i D. z domu D.,

urodzonej (...) w L.

3. **K. S.**, s. M. i H. z domu D.,

urodzonego (...) w O.,

oskarżonych o to, że:

I. w nieustalonym okresie, nie później niż od marca 2020r. do 28 maja 2020r., na terenie miasta O. oraz gminy S., wspólnie i w porozumieniu z innymi, nieustalonymi osobami brali udział w zorganizowanej i kierowanej przez A. S. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych, polegających na wywarzaniu papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a także na przechowywaniu, przewożeniu, przyjmowaniu, pomocy w zbyciu i ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia), tytoniu (krajanki tytoniowej) oraz papierosów bez polskich znaków akcyzy,

tj. o czyn z art. 258 § 1 i 3 k.k.

II. w nieustalonym okresie, nie później niż od marca 2020r. do dn. 28 maja 2020r., działając w ramach opisanej powyżej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uchylając się od opodatkowania, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi, nieustalonymi osobami przechowywali w O. przy ulicach (...) oraz św. F. z (...) i w (...), gm. S., a także przewozili, przesyłali, przyjmowali, pomagali w ukryciu oraz produkowali wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 kks w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia) w ilości 6.878,00 kg, tytoniu (krajanki tytoniowej) w ilości 71,38 kg oraz papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 16.660 sztuk, w następstwie czego, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, uszczuplili

należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 3.544.603,00 zł, przy czym z zarzucanego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 54§ 1 k.k.s. w zb. z art. 65§ 1 k.k.s. w zw. z art. 37§ 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38§ 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 6§ 2 k.k.s.

III. w nieustalonym okresie, nie później niż od marca 2020r. do dn. 28 maja 2020r. w O. przy ulicach (...) oraz Św. F. z (...) i w (...), gm. S., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami usiłowali wyprodukować wyroby tytoniowe w postaci papierosów znacznej wartości, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych i przy wykorzystaniu linii technologicznych do krojenia suszu tytoniowego oraz produkcji papierosów, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ich zatrzymanie przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego Policji Zarządu w O., przy czym z popełnienia tego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, zaś wytworzona w taki sposób ilość papierosów była nie mniejsza niż 16.660 sztuk o wartości 11.756 zł,

tj. o czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 65§ 1 k.k.

orzeka

1. Oskarżonych **A. S. (1) i A. J.** w ramach czynu zarzucanego im w pkt II aktu oskarżenia uznaje za winnych tego, że w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, uchylając się od opodatkowania, przechowywali w O. przy ulicach (...) oraz św. F. z (...) i w (...), gm. S., a także przewozili wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 kks w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia) w ilości 6.878,00 kg, tytoniu (krajanki tytoniowej) w ilości 71,38 kg oraz papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 16.660 sztuk, w następstwie czego, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, narazili na uszczuplenie podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 3.544.603,00 zł, tj. czynu z art. 54§ 1 k.k.s. w zb. z art. 65§ 1 k.k.s. w zw. z art. 7§ 1 k.k.s. w zw. z art. 6§ 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 37§ 1 pkt 1 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s w zw. z art. 23§ 1 i 3 k.k.s. skazuje:

-A. S. (1) na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 (dwieście) złotych,

- A. J. na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 100 (sto) złotych.

2. Oskarżonego **K. S.** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r. działając w zamiarze ewentualnym, aby A. S. (1) i A. J. wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru dokonali czynu zabronionego w ten sposób, że uchylając się od opodatkowania, przechowywali w O. przy ulicach (...) oraz św. F. z (...) i w (...), gm. S., a także przewozili wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 kks w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia) w ilości 6.878,00 kg, tytoniu (krajanki tytoniowej) w ilości 71,38 kg oraz papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 16.660 sztuk, w następstwie czego, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, narazili na uszczuplenie podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 3.544.603,00 zł, swoim zachowaniem polegającym na udostępnieniu pomieszczenia gospodarczego przy ul (...) w O. ułatwił im jego popełnienie, tj. czynu z art. 18§ 3 k.k. w zw. z art. 20§ 2 k.k.s. w zw. z art. 54§ 1 k.k.s. w zb. z art. 65§ 1 k.k.s. w zw. z art. 7§ 1 k.k.s. w zw. z art. 6§ 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 19§ 2 k.k. przy zastosowaniu art. 57§ 2 k.k. w zw. z art. 20§ 2 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23§ 1 i 3 k.k.s. skazuje go na grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 (dwieście) złotych.

3. Oskarżonych **A. S. (1) i A. J.** w ramach czynu zarzucanego im w pkt III aktu oskarżenia uznaje za winnych tego, że w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r., w O. przy ulicach (...) oraz Św. F. z (...) i w (...), gm. S. działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali wytworzyć wyroby tytoniowe w postaci papierosów znacznej wartości, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych i przy wykorzystaniu linii technologicznej do krojenia suszu tytoniowego oraz produkcji papierosów, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ich zatrzymanie przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego Policji Zarządu w O., przy czym z popełnienia tego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, zaś wytworzona w taki sposób ilość papierosów była nie mniejsza niż 16.660 sztuk o wartości 11.756 zł, tj. czynu z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2018r., poz. 2352 ze zm.) i za to na podstawie art. 14§1 k.k. w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych skazuje:

- A. S. (1) na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

- A. J. na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Oskarżonego **K. S.** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r. działając w zamiarze ewentualnym, aby A. S. (1) i A. J. wspólnie i w porozumieniu dokonali czynu zabronionego polegającego na wytworzeniu wyrobów tytoniowych w postaci papierosów znacznej wartości, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych i przy wykorzystaniu linii technologicznej do krojenia suszu tytoniowego oraz produkcji papierosów, przy czym z popełnienia tego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, zaś wytworzona w taki sposób ilość papierosów była nie mniejsza niż 16.660 sztuk o wartości 11.756 zł, swoim zachowaniem polegającym na udostępnieniu pomieszczenia gospodarczego przy ul. (...) w O. ułatwił im jego popełnienie, tj. czynu z art. 18§ 3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2018r., poz. 2352 ze zm.) i za to na podstawie art. 19§2 k.k. w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych przy zastosowaniu art. 60§6 pkt 4 k.k. w zw. z art. 33§1 i 3 k.k. skazuje go na grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 (dwieście) złotych.

5. Oskarżonych **A. S. (1), A. J., K. S.** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego im w pkt I aktu oskarżenia.

6. Na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s., art. 39§1 i 2 k.k.s. łączy wymierzone oskarżonym kary jednostkowe i orzeka wobec:

- A. S. (1) karę łączną 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,

- A. J. karę łączną 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

- K. S. karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 (dwieście) złotych.

7. Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 k.k., art. 72§1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 (dwa) lat, zobowiązując każdego z nich do informowania sądu na piśmie o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy.

8. Na podstawie art. 30§2 k.k.s., art. 31§6 k.k.s., art. 14a ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych orzeka wobec oskarżonych A. S. (1) i A. J. za czyn opisany w pkt II i III aktu oskarżenia przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 591-594 akt, przy czym zarządza zniszczenie wyrobów tytoniowych i suszu tytoniowego.

9. Na podstawie art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. na poczet orzeczonych kar grzywnien zalicza okres zatrzymania oskarżonych: A. S. (1) w dniach od 28.05.2020r. godz. 14.30 do 29.05.2020r. godz. 21.10 uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 4 (cztery) stawek dziennych, A. J. w dniu 28.05.2020r. od godz. 14.30 do 22.30 uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 (dwa) stawek dziennych oraz K. S. w dniach od 28.05.2020r. godz. 14.50 do 29.05.2020r. godz. 20.00 uznając karę łączną grzywny za wykonaną w zakresie 4 (cztery) stawek dziennych.

10. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa opłaty: od oskarżonego A. S. (1) w wysokości 12.180,00 (dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt 00/100) złotych, zaś od oskarżonego K. S. w wysokości 2.000,00 (dwa tysiące 00/100) złotych oraz obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie po 7.040,49 (siedem tysięcy czterdzieści 49/100) złotych.

11. Oskarżoną A. J. zwalnia od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

12. Kosztami sądowymi w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 99/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. S. (1), A. J., K. S.	<p>A. S. (1) i A. J.:</p> <p>w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, uchylając się od opodatkowania, przechowywali w O. przy ulicach (...) oraz św. F. z (...) i w (...), gm. S., a także przewozili wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 kks w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia) w ilości 6.878,00 kg, tytoniu (krajanki tytoniowej) w ilości 71,38 kg oraz papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 16.660 sztuk, w następstwie czego, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, uszczuplili należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 3.544.603,00 zł, tj. czyn z art. 54§ 1 k.k.s. w zb. z art. 65§ 1 k.k.s. w zw. z art. 7§1 kk.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.</p> <p>K. S.:</p> <p>w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r.</p>	

działając w zamiarze bezpośrednim, aby A. S. (1) i A. J. wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru dokonali czynu zabronionego w ten sposób, że uchylając się od opodatkowania, przechowywali w O. przy ulicach (...) oraz św. F. z (...) i w (...), gm. S., a także przewozili wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 kks w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia) w ilości 6.878,00 kg, tytoniu (krajanki tytoniowej) w ilości 71,38 kg oraz papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 16.660 sztuk, w następstwie czego, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania, uszczuplili należny Skarbowi Państwa podatek akcyzowy wielkiej wartości w kwocie 3.544.603,00 zł, swoim zachowaniem polegającym na udostępnieniu pomieszczenia gospodarczego przy ul (...) w O. ułatwił im jego popełnienie, tj. czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 54§ 1 k.k.s. w zb. z art. 65§ 1

		k.k.s. w zw. z art. 7§1 kk.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. S. (1) był pomysłodawcą i organizatorem przedsięwzięcia polegającego na nielegalnej produkcji papierosów, które rozpoczął w marcu 2020r. W tym celu zakupił maszyny, które pozwalały na ich produkcję w skali masowej, zlecił ich naprawę, wynajął samochody do transportu suszu tytoniowego i wyrobów tytoniowych oraz przemieszczania się, wynajął pomieszczenia do przechowywania suszu tytoniowego, jego krojenia, aromatyzowania a następnie nabijania w gilzy i ostatecznie pakowania, w końcu wszedł w posiadanie suszu tytoniowego bez polskich znaków skarbowych akcyzy, który miał posłużyć do produkcji papierosów. W przedsięwzięcie wtajemniczył i uczynił współnikiem swoją konkubinę A. J., która pomagała mu w procesie produkcji papierosów. K. S. ułatwił A. S. (1) i A. J. popełnienie przestępstwa wynajmując pomieszczenie na pierwszym piętrze warsztatu	protokół przeszukania budynku stodoły w (...)	9-13	

samochodowego przy ul. (...) w O., gdzie znajdowały się maszyny do nabijania papierosów i ich pakowania a także wszystkie materiały niezbędne do ich produkcji.

W dniu 28 maja 2020r. funkcjonariusze CBŚP Zarządu w O. dokonali przeszukania budynku stodoły znajdującej się na posesji w miejscowości D. gm. S., należącej do bliskiej znajomej oskarżonego- A. S. (2). Zastali tam A. S. (1) i A. J. zamkniętych w pomieszczeniu zawierającym ciąg technologiczny umożliwiający cięcie suszu tytoniowego i jego aromatyzowanie. W trzech pomieszczeniach stodoły ujawnili maszynę służącą do krojenia tytoniu, betoniarkę wykorzystywaną do jego mieszania i aromatyzowania a także tytoń i krajankę tytoniową, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, popakowane w kartony, plastikowy pojemnik i czarne worki foliowe, wagę. Znaleźli również płyny służące do aromatyzowania krajanki tytoniowej. W stodole stał zaparkowany V. (...) nr rej. (...) należący do T. M..

Ilość ujawnionego suszu tytoniowego (liści) wyniosła łącznie 3.360 kg,

zaś krajanki tytoniowej (tytoniu)- 51 kg.

W tym samym dniu funkcjonariusze CBŚP Zarządu w O. dokonali przeszukania pomieszczenia znajdującego się na pierwszym piętrze warsztatu samochodowego przy ul. (...) w O.. Na miejscu zastali właściciela nieruchomości- oskarżonego K. S., który przyznał, że wynajął pomieszczenie dla znajomego - A. S. (1). W środku pomieszczenia ujawniono m.in. maszynę do produkcji papierosów, maszynę do foliowania opakowań papierosów, opakowania kartonowe z gilzami papierosowymi, krajankę tytoniową, papierosy luzem oraz papierosy w opakowaniach, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, rolki z zawartością nitki zabezpieczającej do opakowań foliowych, opakowania do papierosów, wkłady do małych opakowań papierosowych. W pomieszczeniu warsztatu samochodowego, przy schodach prowadzących do pomieszczenia wynajmowanego przez A. S. (1), ujawniono natomiast worek foliowy z zawartością pustych opakowań do papierosów oraz 1 opakowanie marki Q. (...) z zawartością

200 sztuk papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Na jednym z pustych opakowań z napisem CAMEL 200 sztuk gilz papierosowych z filtrem, w jego wewnętrznej powierzchni, stwierdzono mieszaninę ludzkiego DNA, a w niej cechy genetyczne występujące w profilu DNA oskarżonego K. S.. Z warsztatu samochodowego do pomieszczenia na piętrze poprowadzony był przewód ciśnieniowy (kompresor).

Ilość ujawnionej krajanki tytoniowej (tytoniu) wyniosła łącznie 20,38 kg, zaś ilość papierosów-16.660.

Ostatnim miejscem, gdzie dokonano przeszukania był garaż przy ul. (...) z (...) w O., który oskarżony wynajął od M. W.. Ujawniono tam 2 maszyny do nabijania gilz papierosowych, opakowania kartonowe z zawartości gilz papierosowych, etykiety do papierosów, susz tytoniowy. Susz tytoniowy ujawniono również w zaparkowanym na posesji samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), którego właścicielem był W. D. (zmarły w dniu 3.01.2020r.). Susz tytoniowy nie posiadał polskich znaków skarbowych akcyzy.

<p>Ilość ujawnionego suszu tytoniowego (liści) wyniosła łącznie 3.518 kg.</p> <p>Suma ujawnionego w trzech miejscach suszu tytoniowego (liści) wyniosła 6.878 kg, krajanki tytoniowej (tytoniu)- 71,38 kg , zaś ilość papierosów- 16.660, zaś wartość podatku akcyzowego należnego od suszu tytoniowego- 3.469.951 zł, tytoniu- 59.549 zł, papierosów- 15.103 zł, łącznie- 3.544.603 zł.</p>			
<p>protokół oględzin budynku stodoły w (...) wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>14-17, 266-269</p>		
<p>zeznania A. S. (2)</p>	<p>22-24, 630v-633</p>		
<p>protokół oględzin 3 kartek papieru formatu A4 oraz 3 kartki formatu A4 znalezione podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) w O.</p>	<p>35-39</p>		
<p>protokół przeszukania warsztatu samochodowego przy ul. (...) w O. wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>48-58</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonego K. S.</p>	<p>63-64, 118-120, 524-525, 329v-630</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonej A. J.</p>	<p>69-71, 112-113, 541</p>		

wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1)	75-77, 127-129	
protokół przeszukania posesji przy ul. (...) w (...) w O.	80-83	
zeznania A. W.	84-86, 684v	
zeznania M. J.	89-91, 633-634	
protokół oględzin posesji przy ul. (...) w (...) w O. wraz z dokumentacją fotograficzną	95-102, 250-252	
wydruki z CEPiK	136-144	
wydruk z rejestry PESEL	145	
zeznania T. M.	171-172, 634v-635	
protokół oględzin samochodu marki V. (...) nr rej. (...) z dokumentacją fotograficzną	181-187	
protokół oględzin samochodu marki V. (...) nr rej. (...) z dokumentacją fotograficzną	191-196	
zeznania M. C.	211-212, 669-670	
protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w toku przeszukania posesji przy ul. (...) w O.	215-217	
kalkulatory do wyliczania należności	478-487	

protokół oględzin worka foliowego ujawnionego w pomieszczeniu warsztatu samochodowego przy ul. (...) w O. wraz z dokumentacją fotograficzną	261-262, 335		
zeznania M. W.	306-307		
protokół oględzin maszyn do produkcji papierosów ujawnionych w toku przeszukania pomieszczenia przy ul. (...) w O.	313-315		
sprawozdania z badań tytoniu i wyrobów tytoniowych	318-327		
zeznania D. U.	383-384, 636v-638		
zeznania S. O. wraz ze szkicem sytuacyjnym	387-388, 390, 638v-639		
opinia z zakresu genetyki sądowej pisemna i ustna uzupełniająca wraz z zeznaniami specjalisty E. T.	435-444, 689v-691		
zeznania P. R.	635		
zeznania B. S.	635		
zeznania B. W.	670-671		
1.1.2.	A. S. (1), A. J., K. S.	A. S. (1) i A. J.: w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r., w O. przy ulicach (...) oraz Św. F. z (...) i w (...),	

gm. S. działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali wytworzyć wyroby tytoniowe w postaci papierosów znacznej wartości, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych i przy wykorzystaniu linii technologicznych do krojenia suszu tytoniowego oraz produkcji papierosów, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ich zatrzymanie przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego Policji Zarządu w O., przy czym z popełnienia tego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, zaś wytworzona w taki sposób ilość papierosów była nie mniejsza niż 16.660 sztuk o wartości 11.756 zł, tj. czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2018r., poz. 2352 ze zm.)

K. S.:

w okresie od marca 2020r. do 28 maja 2020r. działając w zamiarze bezpośrednim, aby A. S. (1) i A. J. wspólnie i w porozumieniu dokonali czynu zabronionego polegającego na wytworzeniu wyrobów tytoniowych w postaci papierosów znacznej

		<p>wartości, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych i przy wykorzystaniu linii technologicznych do krojenia suszu tytoniowego oraz produkcji papierosów, przy czym z popełnienia tego czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, zaś wytworzona w taki sposób ilość papierosów była nie mniejsza niż 16.660 sztuk o wartości 11.756 zł, swoim zachowaniem polegającym na udostępnieniu pomieszczenia gospodarczego przy ul (...) w O. ułatwił im jego popełnienie, tj. czyn z art. 18§ 3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2018r., poz. 2352 ze zm.)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>A. S. (1) wraz z A. J. działając wspólnie i w porozumieniu, przy pomocy K. S., stworzyli kompletną, półprofesjonalną linię do nielegalnej produkcji krajanki tytoniowej oraz produkcji i pakowania papierosów. W stodole w (...) znajdowała się linia do uszlachetniania tytoniu i produkcji krajanki</p>	<p>ustna opinia biegłego z zakresu procesu produkcji i pakowania papierosów D. P.</p>	<p>496-500, 639-641</p>	

tytoniowej.

Uszlachetnianie tytoniu polegało na nawilżeniu go i dodaniu sosów/aromatów poprawiających jego smak i ułatwiających późniejszą obróbkę, cięcie i nabijanie gilz papierosowych. Do procesu tego była wykorzystywana betoniarka o poj. około 25 kg liści tytoniowych. Po uszlachetnieniu tytoniu podawany on był na krajalnicę tytoniu, która przetwarzała go w krajankę tytoniową. Garaż na ul. (...) a A. służył za magazyn, gdzie oskarżony przechowywał susz tytoniowy w dużych ilościach oraz dwie maszyny do nabijania gilz tytoniowych, które umożliwiają półautomatyczne nabijanie gilzy papierosowej krajanką tytoniową. Znajdowały się tam również dwa kompresory sprężonego powietrza, które są niezbędne do uruchomienia nabijarek gilz papierosowych. Cały proces produkcji papierosów był finalizowany w pomieszczeniu przy ul. (...) w O.. Tam oskarżeni umieścili jedną maszynę do nabijania gilz tytoniowych oraz półautomatyczną foliarkę ustawioną na format paczek papierosów king size box 83 mm. F. pozwalała na półautomatyczne owinięcie folią

<p>polipropylenową opakowania papierosów i zgrzanie go na węższych bokach paczki. Proces pakowania papierosów do paczek odbywał się ręcznie. Paczki były dostarczane w formie złożonej od producenta. Wystarczyło je tylko uformować i włożyć do środka wkładkę wzmacniającą i papierosy. Po jej zamknięciu i zafoliowaniu można było otrzymać paczkę podobną do paczki maszynowo wyprodukowanych papierosów w formacie king size 83 mm. Duże ilości depozytu (pyłu sklejonego z sosami i aromatami) ujawnione w betoniarce świadczyły o długiej i masowej produkcji tytoniu z wykorzystaniem tego urządzenia (co najmniej od marca 2020r.).</p> <p>Potencjał parku maszynowego zlokalizowanego pod trzema adresami w okresie 2 miesięcy- 40 dni pozwalał na produkcję 32.000 kg krajanki tytoniowej oraz 2.688.000 sztuk papierosów.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

1.2.1.	A. S. (1), A. J., K. S.	<p>w nieustalonym okresie, nie później niż od marca 2020r. do 28 maja 2020r., na terenie miasta O. oraz gminy S., wspólnie i w porozumieniu z innymi, nieustalonymi osobami brali udział w zorganizowanej i kierowanej przez A. S. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych, polegających na wywarzaniu papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a także na przechowywaniu, przewożeniu, przyjmowaniu, pomocy w zbyciu i ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci suszu tytoniowego (liście tytoniu do palenia), tytoniu (krajanki tytoniowej) oraz papierosów bez polskich znaków akcyzy,</p> <p>tj. czyn z art. 258 § 1 i 3 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak jest w sprawie dowodów na to, by oskarżeni A. S. (1), A. J. i K. S., wspólnie i w porozumieniu z innymi, nieustalonymi			

osobami, brali udział w zorganizowanej, kierowanej przez A. S. (1) grupie przestępczej.			
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	protokół przeszukania budynku stodoły w (...)	Niekwestionowany dowód z dokumentu.	
protokół przeszukania budynku stodoły w (...)	Niekwestionowany dowód z dokumentu.		
zeznania A. S. (2)	Świadek zeznał, że stodołę znajdującą się na posesji w (...) użytkował wyłącznie A. S. (1). A. S. (2) udostępniła mu stodołę, bo taka była wola jej zmarłej matki, która traktowała oskarżonego jak syna. W zamian oskarżony płacił rachunki za prąd. Przyjeżdżał bussem wraz z A. J., wjeżdżał nim do środka stodoły, po czym przebywał tam od pół do 1 godziny. A. S. (2) nie miała dostępu do stodoły, ale 2 miesiące przed przeszukaniem, odsunęła od tyłu deskę, weszła do środka i znalazła tam 10 kartonów a w nich tytoń. Kiedy zapytała się wprost oskarżonego o tytoń znajdujący się w stodole, uspokoił ją twierdząc, że taką małą ilość można		

posiadać. Zatem zeznania świadka korespondują z pozostałym materiałem dowodowym wskazującym na to, że A. S. (1) wykorzystywał pomieszczenia stodoły do przechowywania tytoniu, jego cięcia oraz aromatyzowania, co było jednym z etapów produkcji papierosów. Zeznania świadka wzmocniają także tezę, że w procederze nie brały udziału inne osoby, gdyż nigdy takowych A. S. (2) na swojej posesji nie widziała. Wprawdzie podczas przesłuchania świadka dało się zauważyć jej postawę obronną kiedy na pytania o jej wiedzę na temat nielegalnej produkcji papierosów przez oskarżonych, odpowiadała niejasno, klucząc, zaprzeczając sobie, jednak można to wytłumaczyć obawą przed odpowiedzialnością karną. Choć nie można wykluczyć, że A. S. (2) wiedziała więcej na ten temat, niż powiedziała, nie zmienia to postaci rzeczy, że jej zeznania na temat użytkowania stodoły przez oskarżonych, celu ich wizyt oraz przeznaczenia przechowywanego tytoniu, nie budzą wątpliwości, gdyż korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.

protokół oględzin 3 kartek papieru formatu A4 oraz 3 kartki formatu

Niekwestionowany dowód z dokumentu. Zapiski znalezione w miejscu

<p>A4 znalezione podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) w O.</p>	<p>zamieszkania A. S. (1) i A. J. zawierają instrukcje dotyczące sposobu aromatyzowania tytoniu w procesie produkcji papierosów i potwierdzają, że oskarżeni zajmowali się tym procederem.</p>	
<p>protokół przeszukania warsztatu samochodowego przy ul. (...) w O. wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Niekwestionowany dowód z dokumentu.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego K. S.</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie, w jakim przyznał, że w marcu 2020r. wynajął pomieszczenie na pierwszym piętrze warsztatu samochodowego A. S. (1) za kwotę 600 zł miesięcznie, gdyż kwestia ta jest niesporna. Potwierdził niekwestionowaną okoliczność, że do wynajmowanego pomieszczenia A. S. (1) przychodził ze swoją partnerką. Nie było podstaw, by podważyć jego oświadczenie, że nikogo więcej tam nie widział.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonej A. J.</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w tym zakresie, w jakim przyznała, że A. S. (1) zajmował się produkcją papierosów, że przechowywał i przerabiał susz tytoniowy pod trzema adresami, w D., na ul. (...)</p>	

	<p>i Św. F. z A. w O., że pomieszczenie na ul. (...) wynajął mu oskarżony K. S.. Fakty te są niesporne i wynikają z innych nie budzących wątpliwości dowodów. Sąd nie miał podstaw kwestionować twierdzeń oskarżonej, że głową całej operacji był jej konkubent, zaś jej udział w procederze był ograniczony do pomocy przy wytwarzaniu papierosów pod nadzorem i kierunkiem A. S. (1), ewentualnie sprzątaniu pomieszczeń. Jej wyjaśnienia, że nie знаła dostawców suszu tytoniowego, odbiorców papierosów, okoliczności zakupu maszyn służących do produkcji papierosów, brzmią wiarygodnie, gdyż jak to wynika z innych dowodów to jej konkubent zajmował się całą organizacją procederu (naprawa maszyn, wynajem pomieszczeń, samochodów).</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę - jako korespondującym z innymi dowodami- wyjaśnieniom oskarżonego, w którym wyjaśnił okoliczności, w jakich narodził się pomysł na nielegalną produkcję papierosów i w jaki sposób przystąpił do organizacji procederu. Podał, że z myślą o produkcji papierosów nosił się od kilku lat. W tym celu kupił maszyny. Ponaglony</p>	

potrzebą finansową i zaistniałą koniunkturą związaną z zamknięciem granic z Rosją i ustaniem przemytu papierosów z zagranicy, wystartował z procederem. W związku z tym, że maszyny były niesprawne, w marcu zlecił ich naprawę, której podjął się pracownik z firmy (...) w O.. W celu uruchomienie produkcji papierosów wynajął od K. S. pomieszczenie gospodarcze przy ul. (...) w O.. Tam ustawił dwie maszyny do produkcji papierosów. Inne, do nabijania gilz papierosowych przechowywane były w garażu przy ul. (...) z A. w O.. Susz tytoniowy i tytoń przechowywał także w samochodzie V. (...) oraz w D., gdzie znajdowały się dwie maszyny do cięcia tytoniu i mieszalnik. Nie było podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie, w jakim podał, że produkcja papierosów znajdowała się dopiero na początkowym etapie, ciągle się uczył, pierwsze partie były nieudane. Nie budzą wątpliwości również wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, w jakim wskazał udział konkubiny w procederze, że ograniczał się on m.in. do pomocy w selekcjonowaniu suszu tytoniowego, oddzielaniu liści zdrowych od

	zapleśniałych, sprzątaniu pomieszczeń.	
protokół przeszukania posesji przy ul. (...) w (...) w O.	Niekwestionowany dowód z dokumentu.	
zeznania A. W.	Zeznania świadka potwierdziły okoliczność, że jej wujek M. W. wynajął garaż przy ul. (...) z (...) w O. oskarżonemu A. S. (1), który bywał tam przyjeżdżając białym busem. Jest to okoliczność niekwestionowana, wynikająca choćby z wyjaśnień oskarżonego.	
zeznania M. J.	Zeznania świadka potwierdziły okoliczność, że jej ojciec M. W. wynajął garaż przy ul. (...) z (...) w O. oskarżonemu A. S. (1). Jest to okoliczność niekwestionowana, wynikająca choćby z wyjaśnień oskarżonego.	
protokół oględzin posesji przy ul. (...) w (...) w O. wraz z dokumentacją fotograficzną	Niekwestionowany dowód z dokumentu.	
wydruki z CEPiK	Niekwestionowany dowód z dokumentu.	
wydruk z rejestry PESEL	Niekwestionowany dowód z dokumentu.	
zeznania T. M.	Zeznania świadka, w których wskazał, że A. S. (1) często wynajmował od niego samochód marki V. (...) nr rej. (...), a później	

	<p>w zasadzie stał się jego jedynym użytkownikiem, gdyż on sam nie ma prawa jazdy, a syn, dla którego kupił samochód, na stałe przebywa w Niemczech, nie budzą wątpliwości, korespondują w pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>protokół oględzin samochodu marki V. (...) nr rej. (...) z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Niekwestionowany dowód z dokumentu.</p>	
<p>protokół oględzin samochodu marki V. (...) nr rej. (...) z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Niekwestionowany dowód z dokumentu.</p>	
<p>zeznania M. C.</p>	<p>Zeznania świadka, który na zlecenie oskarżonego A. S. (1) naprawił dwie maszyny do produkcji papierosów, są wiarygodne, gdyż korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w toku przeszukania posesji przy ul. (...) w O.</p>	<p>Niekwestionowany dowód z dokumentu.</p>	
<p>kalkulatory do wyliczania należności</p>	<p>Kalkulatory do wyliczenia wartości wysokości podatku akcyzowego są stosowane przez Urzędy Celno-Skarbowe, uwzględniają przepisy ustawy o podatku akcyzowych w brzmieniu obowiązującym na dzień 28 maja 2020r. i operują</p>	

	aktualnymi stawkami za wyroby tytoniowe, zatem są w pełni wiarygodne.	
zeznania M. W.	Świadek potwierdził, że garażu przy ul. (...) z A. w O., stanowiącego jego własność, używał za jego zgodą A. S. (1) i zeznania te pozostając spójnymi z pozostałym materiałem dowodowym są wiarygodne.	
protokół oględzin maszyn do produkcji papierosów ujawnionych w toku przeszukania pomieszczenia przy ul. (...) w O.	Niekwestionowany dowód z dokumentu.	
sprawozdania z badań tytoniu i wyrobów tytoniowych	Sprawozdania potwierdzają okoliczność, że liście tytoniu zabezpieczone pod adresami w (...) i na ul. (...) z A. są tytoniem nieodżyłowanym, nieprzetworzonym, suszonym powietrzem na jasny, który w procesie produkcyjnym może być wykorzystany do zestawienia mieszanek tytoniowych, które następnie przeznaczone mogą być do sporządzenia krajanki tytoniowych, a więc tytoniu do palenia. W związku z tym, zabezpieczony materiał stanowi susz roślinny- wyrób akcyzowy podlegający przepisom ustawy o podatku akcyzowym. Z kolei zabezpieczona w sprawie krajanka tytoniowa jest	

	<p>tytoniem do palenia, który może być przeznaczony do sprzedaży, może też być wykorzystywany do ręcznego sporządzania lub produkcji papierosów. W związku z tym zabezpieczony w sprawie tytoń jest wyrobem akcyzowym podlegającym przepisom ustawy o podatku akcyzowym. Sprawozdania są dowodem wiarygodnym, sporządzonym przez laboratorium celne, na podstawie badań, których wyniki nie budzą wątpliwości.</p>	
<p>zeznania D. U.</p>	<p>Świadek- funkcjonariusz CBŚP Zarządu w O. opisał czynności, jakie przeprowadził przy ul. (...) w O., przedmioty, jakie ujawnił, zachowanie i oświadczenia oskarżonego K. S.. Zeznania jego nie budzą wątpliwości. Jest on osobą obiektywną, jednocześnie zastany stan faktyczny został utrwalony w protokołach i dokumentacji fotograficznej i odpowiada relacji świadka.</p>	
<p>zeznania S. O. wraz ze szkicem sytuacyjnym</p>	<p>Świadek- funkcjonariusz CBŚP Zarządu w O. opisał czynności, jakie przeprowadził przy ul. (...) w O., przedmioty, jakie ujawnił. Zeznania jego nie budzą wątpliwości. Jest on osobą obiektywną, jednocześnie zastany stan faktyczny został utrwalony w</p>	

	<p>protokołach i dokumentacji fotograficznej i odpowiada relacji świadka.</p>	
<p>opinia z zakresu genetyki sądowej pisemna i ustna uzupełniająca wraz z zeznaniami specjalisty E. T.</p>	<p>Opinia wiarygodna, sporządzona przez zespół specjalistów zgodnie z niebudzącą wątpliwości procedurą badawczą, jasna, pełna, zawierająca logiczne i zrozumiałe wnioski. Dowód z badań genetycznych ekstremalnie mocno wspiera hipotezę, iż w próbce pobranej z wewnętrznej powierzchni pudełka papierowego QIN LING znajduje się DNA K. S.. Wprawdzie biegła M. M. (2) nie wykluczyła teoretycznej możliwości naniesienia śladu przez inną osobę, która miała kontakt z DNA człowieka np. przez podanie ręki, ale zastrzegła, że w takim przypadku ślad jest dużo słabszy i trudno uzyskać wszystkie cechy osoby, od której pochodzi. Można założyć, że sytuacja taka byłaby możliwa w sytuacji dotknięcia przedmiotu przez osobę trzecią bezpośrednio po podaniu ręki osobie, od której pochodzi DNA. Tymczasem, jeśli nawet funkcjonariusze przywitali się z oskarżonym K. S. przez podanie ręki, to minęło dużo czasu, zanim przystąpili do oględzin worka a w nim opakowań papierosów. Stąd prawdopodobieństwo</p>	

	<p>naniesienia śladu DNA oskarżonego przez osobę trzecią należy ocenić jako zerowe, tym bardziej, że jakość zabezpieczonego śladu jest bardzo dobra.</p>	
<p>zeznania P. R.</p>	<p>Zeznania korespondujące z innymi dowodami. Potwierdzają fakt przebywania oskarżonych A. S. (1) i A. J. na posesji przy ul. (...) w O., korzystania z zamkniętego pomieszczenia na piętrze warsztatu.</p>	
<p>zeznania B. S.</p>	<p>Zeznania korespondujące z innymi dowodami. Potwierdzają fakt przebywania oskarżonych A. S. (1) i A. J. na posesji przy ul. (...) w O., wynajęcia przez K. S. pomieszczenia na piętrze garażu A. S. (1).</p>	
<p>protokół oględzin worka foliowego ujawnionego w pomieszczeniu warsztatu samochodowego przy ul. (...) w O. wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Niekwestionowany dowód z dokumentu.</p>	
<p>zeznania B. W.</p>	<p>Zeznania świadka korespondują z innymi dowodami. Świadek odtworzył przebieg czynności, jakie wykonywał w miejscowości D..</p>	
<p>1.1.2</p>	<p>ustna opinia biegłego z zakresu procesu produkcji i pakowania papierosów D. P.</p>	<p>Opinia nie budząca wątpliwości, zawierająca logiczne wnioski i zrozumiałą argumentację</p>

		opartą na specjalistycznej wiedzy.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego K. S.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie, w jakim zaprzeczył, by wiedział jaki był cel wynajęcia pomieszczenia przez A. S. (1). Okoliczność, że pomieszczenie to znajdowało się na pierwszym piętrze warsztatu samochodowego, który był miejscem pracy K. S. i żeby do niego wejść, zawsze trzeba było przejść przez warsztat, wyklucza, by właściciel nieruchomości nie widział wizyt A. S. (1). Co więcej, A. S. (1) urządził w pomieszczeniu linię produkcyjną umieszczając w nim maszyny do produkcji papierosów, których transport po schodach na górę nie mógł pozostać niezauważony, do nabijarki -za zgodą właściciela warsztatu - podłączył przewód ciśnieniowy, który biegł z pomieszczenia warsztatu. Zresztą prócz maszyn,	

A. S. (1) musiał donosić liczne worki z krajanką tytoniową, materiały służące do opakowania wyprodukowanych papierosów, a później worki z gotowymi wyrobami tytoniowymi znieść. K. S. w swoich pierwszych wyjaśnieniach (k. 64v), złożonych spontanicznie po zatrzymaniu, podał, że czasami czuł woń, ale nie chciał wnikać w interesy znajomego. Na rozprawie sprostował ten fragment swoich wyjaśnień twierdząc, że czuł jedynie zapach palonych papierosów, lecz zabieg ten należy potraktować jako przyjętą przez niego linię obrony. O tym, że oskarżony wiedział, czym zajmuje się A. S. (1) i w pełni to akceptował świadczy okoliczność, że na opakowaniu po papierosach wyprodukowanych przez znajomego a pozostawionych w jego warsztacie samochodowym, zostawił swoje DNA. Wprawdzie na rozprawie (k. 641v) odniósł się do tej okoliczności formując tezę, że ślad DNA został naniesiony przez jednego z funkcjonariuszy przeprowadzających czynność przeszukania, którzy mieli kontakt z dowodem rzeczowym, gdyż na samym wstępie przywitał się z nimi

		<p>poprzez podanie ręki, jednak wersję tą opierając się na treści opinii z zakresu genetyki sądowej należy odrzucić jako niewiarygodną.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1)</p>	<p>Z wyłożonych wyżej względów Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie, w jakim zaprzeczył, by K. S. nie wiedział o celu wynajęcia pomieszczenia gospodarczego, bo go o tym nie informował, zaś przy wnoszeniu i wnoszeniu rzeczy unikał domowników.</p> <p>Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego, które pojawiły się dopiero ponad rok po ujawnieniu przestępstwa i ewaluowały na etapie postępowania sądowego. A. S. (1), który dotąd przyznawał, że cały zabezpieczony w sprawie susz tytoniowy i tytoń do palenia był jego własnością, słuchany po raz ostatni w postępowaniu przygotowawczym w dniu 12.07.2021r. (k. 536) stwierdził, że wyroby akcyzowe ujawnione w samochodzie V. (...) oraz w garażu na ul. (...) z A. a także w stodole w D. należały do W. D.. Taką wersję podtrzymał i rozwinął składając wyjaśnienia na rozprawie (k. 627v-628, 629, 633, 638,</p>	

640v-641v, 668v, 671).
Podał wówczas, że pod adresem (...), w stodole miał magazyn, gdzie przechowywał jedynie swoje narzędzia i maszyny budowlane, rusztowania. Jego konkubina jeździła tam tylko i wyłącznie po to, by pomagać w zakupach, opłatach, przewożeniu rzeczy A. S. (2). Zaprzeczył, by w trakcie wejścia policjantów do stodoły miała miejsce produkcja, praca maszyn. Jeśli chodzi o pomieszczenie na ul. (...) w O., służyło mu jako warsztat do naprawy maszyn, nabijarek do papierosów. Znalezione papierosy były efektem testowania nabijarki i nie były przeznaczone do sprzedaży. Efektem jego pracy miała być wyłącznie sprzedaż sprawnych nabijarek wraz z osprzętem. Garaż przy ul. (...) z A. także służył mu tylko jako magazyn, gdzie przechowywał narzędzia budowlane, sprężarki, wiertarki. A. J. pojawiła się w pomieszczeniu na ul. (...) dwa razy i pomogła mu go posprzątać. Oskarżony podał, że wcześniej nie mówił prawdy, bo obawiał się aresztowania a także zemsty W. D., który był właścicielem całego suszu tytoniowego, a który przedstawiał się jako osoba, która ma układy w organizacjach przestępczych. Sytuacja zmieniła się kiedy dopowiedział się o jego

śmierci a było to podczas zatrzymania albo kilka dni później. Powstaje zatem pytanie, dlaczego oskarżony czekał ponad rok czasu, by po raz pierwszy wspomnieć o W. D. jako właścicielu suszu tytoniowego i kolejne trzy miesiące by na rozprawie rozwinąć swoje wyjaśnienia o zupełnie nową, korzystną dla siebie wersję. Odpowiedź na tak zadane pytanie jest tylko jedna. Pierwsze wyjaśnienia oskarżonego były spontaniczne, A. S. (1) nie miał czasu na budowanie linii obrony, gdyż był zatrzymany na gorącym uczynku. Dopiero później wraz z upływem czasu, poznaniem materiału dowodowego zabezpieczonego w sprawie, wykorzystując śmierć W. D., stworzył na potrzeby obrony wersję, która jednak nie może się ostać z przyczyn, o których niżej.

Przed wszystkim okoliczność, że oskarżony zlecił naprawę maszyn specjalistom, przeczy temu, by miał rozwijać działalność polegającą na ich naprawie, bo zwyczajnie się na tym nie znał. Po drugie, na posesjach w (...) i przy ul. (...) z (...) w O. nikt W. D. nie znał, nie widział. Właściciele pomieszczeń w sprawie ich używania rozmawiali wyłącznie z A. S. (1) i z nim ustalali

warunki. M. W. zeznał, że kiedy po raz ostatni był w swoim garażu pod koniec lutego 2020r. nie było w nim liści tytoniu ani żadnych maszyn. Skoro więc pojawiły się tam po śmierci W. D., wyklucza to udział wymienionego w ich posiadaniu i przechowywaniu. Z całą stanowczością można stwierdzić, że gdyby W. D. bywał na posesji w (...), wiedziałaby o tym A. S. (2), która mieszka tam i na pewno zanotowałaby obecność obcego. Nadto jak sama zeznała, kiedy zauważyła tytoń przechowywany w workach w stodole i rozmawiała o tym z A. S. (1) ten tłumaczył jej, że służy mu do jego użytku. Kolejna kwestia to okoliczność, że podczas wejścia policjantów do środka stodoły, oskarżony wraz z konkubiną znajdowali się zamknięci w pomieszczeniu, gdzie stała krajalnica, betoniarka oraz pocięty susz tytoniowy, przygotowany do aromatyzowania (jak wyjaśniła A. J. podczas pierwszego przesłuchania, tego dnia miała pomagać konkubentowi aromatyzować tytoń, k. 71). I to właśnie kontekst sytuacyjny wskazuje na to, że oboje współdziałali w produkcji papierosów. Okoliczność, czy w czasie wejścia policjantów maszyny pracowały, nie ma znaczenia tym

bardziej, że pojawili się oni tylko kilka minut po przyjeździe oskarżonych (według A. J.- 10 minut po ich przyjeździe, k. 70). Przywołana okoliczność przeczy także wyjaśnieniom oskarżonego, że jedynym powodem wizyt A. J. w D. była pomoc świadczona A. S. (2), która ma problemy z poruszeniem. A. S. (2) choć potwierdziła, że oskarżeni czasami pomagali jej zrobić zakupy, zawieźć na cmentarz, stwierdziła, że bywało, iż zamykali się w stodole. Zresztą sama A. J. wyjaśniła (k. 628v), że w dniu zatrzymania miała pomagać konkubentowi przy aromatyzowaniu tytoniu poprzez rozlanie środków chemicznych i trzymanie pojemników, zdarzało się także, że sprzątała w stodole i wyrzucała zapleśniałe resztki liści tytoniu.

Reasumując, wyjaśnienia oskarżonego, które pojawiły się na późniejszym etapie postępowania, nie są wiarygodne, bo są wystudiowaną na potrzeby linii obrony wersją zdarzeń, która nie wpisuje się logicznie w zebrany w sprawie materiał dowodowy.

protokół oględzin telefonu należącego do oskarżonego K. S.

Oględziny nie dostarczyły jakichkolwiek informacji mających związek z przedmiotową sprawą.

opinie daktyloskopijne	Opinie daktyloskopijne (k. 364- 368, 449-450, 506-508), które miały za cel stwierdzenie, czy na plastikowym worku ujawnionym w warsztacie samochodowym przy ul. (...) w O. lub na przedmiotach w nim znalezionych, znajdują się ślady linii papilarnych i czy należą do K. S., nic do sprawy nie wniosły, gdyż nie ujawniono na nich odwzorowania linii papilarnych oskarżonego.		
wyjaśnienia oskarżonej A. J.	Wyjaśnienia, które oskarżona złożyła na rozprawie (k. 628) są przygotowaną na piśmie wersją, niewątpliwie uzgodnioną z oskarżonym A. S. (1), bo stanowiącą kalkę wyjaśnień jego samego i stąd niewiarygodną. A. J. starała się wzmocnić wersję oskarżonego, że konkubent zajmował się wyłącznie naprawą nabijarki, jej testowaniem a w dniu zatrzymania nie zajmowali się krojeniem tytoniu, bo żadne maszyny nie pracowały.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		A. S. (1), A. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na wstępie rozważań dotyczących przypisanej oskarżonym kwalifikacji prawnej czynów, należy przywołać zapisy ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6.12.2008r. (tj. Dz.U. z 2022r., poz. 143), która definiuje pojęcie wyrobów akcyzowych, określa sposób liczenia stawki akcyzy.			
<u>I tak ustawa do wyrobów akcyzowych</u> zalicza m.in. wyroby tytoniowe i susz tytoniowy.			
<u>Do wyrobów tytoniowych</u> w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN m.in. papierosy i tytoń do palenia (art. 98 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym).			
Za tytoń do palenia uznaje się:			
1) tytoń, który został pocięty lub inaczej			

podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;

2) odpady tytoniowe będące pozostałościami liści tytoniu i produktami ubocznymi uzyskanymi podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych, oddane do sprzedaży detalicznej, niebędące papierosami, cygarami lub cygaretkami, a nadające się do palenia (art. 98 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym).

Zgodnie z art. 99 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym (w brzmieniu na dzień 28.05.2020r.) stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

1) na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 - 228,10 zł za każde 1000 sztuk i 32,05% maksymalnej ceny detalicznej;

2) na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 - 155,79 zł za każdy kilogram i 32,05% maksymalnej ceny detalicznej;

Jednak w przypadku produkcji, o której mowa w art. 99 ust. 1a ustawy (wytwarzanie przez konsumenta, przy użyciu maszyny do wytwarzania papierosów) niezgodnej z art. 47 ustawy, stosuje

się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

Art. 99d ustawy o podatku akcyzowym zawiera delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do ogłaszania, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów oraz średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy, minimalnej stawki akcyzy na tytoń do palenia.

Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 2019r. ogłoszono średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy

oraz stawki akcyzy dla wyrobów nowatorskich na rok 2020, która wynosiła w przypadku:

1) papierosów - 705,63 zł w przeliczeniu na 1000 sztuk;

2) tytoniu do palenia - 466,77 zł w przeliczeniu na kilogram.

Zgodnie z art. 99a ustawy o podatku akcyzowym (w brzmieniu na dzień 28.05.2020r.):

1. Za susz tytoniowy uznaje się, bez względu na wilgotność, tytoń, który nie jest połączony z żywą rośliną i nie jest jeszcze wyrobem tytoniowym.

2. Podstawą opodatkowania suszu tytoniowego jest ilość tego suszu wyrażona w kilogramach.

3. Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 252,25 zł za każdy kilogram.

4. W przypadku:

1) nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub

2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub

pośredniczący podmiot
tytoniowy

- bez jego oznaczenia
znakami akcyzy, stawka
akcyzy wynosi 504,50 zł za
każdy kilogram.

Mając na uwadze
szczegółowe uregulowania
zawarte w ustawie
dotyczące sposobu
wyliczenia stawki podatku
akcyzowego i
obowiązujące wartości
wyrobów akcyzowych w
roku 2020, Sąd uznał,
że wyliczenia podatku
akcyzowego narażonego
na uszczuplenie dokonane
przez Naczelnika
Warmińsko- Mazurskiego
Urzędu Celno-
Skarbowego w O. (k.
479-487) są prawidłowe i
nie wymagają weryfikacji.

Czyn karnoskarbowy
oskarżonych A. S. (1) i
A. J. wypełnił znamiona
strony przedmiotowej i
podmiotowej
przestępstwa skarbowego
określonego:

- w art. 65 § 1 k.k.s.,
czyli paserstwa wyrobami
akcyzowymi polegającego
na przechowywaniu,
przewożeniu wyrobów
akcyzowych objętych
obowiązkiem oznaczania
znakami skarbowymi
akcyzy, a wydanymi lub
sprowadzonymi do kraju
bez należytego znaku
akcyzy lub z naruszeniem
w ich użyciu celu albo
przeznaczenia bądź innego
warunku, od którego

ustawa zwolniła je od oznaczania tymi znakami,

- przestępstwa z art. 54 § 1 k.k.s., czyli uchylania się od opodatkowania poprzez nieujawnienie (niezgłoszenie) w ogóle właściwemu organowi samego przedmiotu opodatkowania. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 pkt ustawy o podatku akcyzowym podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot:

1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony;

2a) będący nabywcą lub posiadaczem suszu tytoniowego niebędący podmiotem prowadzącym skład podatkowy, pośredniczącym podmiotem tytoniowym,

grupą producentów, organizacją producentów lub producentem surowca tytoniowego, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego.

Susz tytoniowy będący przedmiotem przestępstwa, następnie przerobiony na krajankę tytoniową i ostatecznie na papierosy pochodził z czynu zabronionego. Brak znaków akcyzy wskazywał nie tylko na to, że nie podlegał opodatkowaniu akcyzą, ale również o tym, że nie został przedstawiony właściwemu organowi podatkowemu. Dlatego nie można mieć wątpliwości co do świadomości oskarżonych w tym zakresie.

Na kwalifikację prawną przypisanego oskarżonym przestępstwa karnoskarbowego wpływ miały ponadto ustalone wartości uszczupień należności publicznoprawnych - podatku akcyzowego.

W tym miejscu wskazać i wyjaśnić należy pojęcia „duża wartość” (art. 53 § 15 k.k.s.) to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 500-krotną, a „wielka

wartość” (art. 53 § 16 k.k.s.) to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 1000-krotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę regulowanego ustawą z dnia 10.10.2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 2207 ze zm.). Minimalne wynagrodzenia za pracę w roku 2020r. wynosiło 2.600 zł.

Ustalona wartość uszczuplenia należności publicznoprawnej (podatek akcyzowy) skutkowałą przyjęciem kwalifikacji jako przestępstwa determinującego zastosowanie i warunki nadzwyczajnego obostrzenia kary z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 38§2 pkt 1 k.k.s. W związku z tym, że na gruncie regulacji karno-skarbowej, do przyjęcia, że sprawca uczynił sobie z przestępczej działalności stałe źródło dochodu niezbędne jest popełnienie co najmniej dwóch przestępstw skarbowych (por. wyrok SA w Białymstoku z 13.11.2013r. sygn. akt IIAKa 210/13, Sąd wyeliminował z opisu czynu ten element zawarty w art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. W związku z uniewinnieniem oskarżonych od czynu polegającego na udziale w zorganizowanej grupie przestępczej, Sąd pominął

w podstawie skazania art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

Działania oskarżonych naruszyły wszystkie wymienione przepisy co uzasadnia ich kumulatywną kwalifikację określoną w art. 7 § 1 k.k.s. Ponadto działania sprawców były podejmowane w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem popełnienia zachowań wyczerpujących znamiona powyżej wskazanych przestępstw skarbowych, co uzasadnia ich kwalifikację z zastosowaniem art. 6 § 2 k.k.s.

Oskarżeni A. S. (1) i A. J. opisanego wyżej czynu dopuścili się działając wspólnie i w porozumieniu. Współsprawstwo na gruncie art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 20§ k.k.s. polega na wspólnym wykonaniu czynu zabronionego przez co najmniej dwie osoby pozostające w porozumieniu.

Współsprawstwo nie wymaga wykazywania, że każdy ze współdziałających wniósł równorzędny wkład w wykonanie czynu zabronionego.

Fundamentem współsprawstwa jest porozumienie przestępcze. Treścią porozumienia jest wspólne popełnienie konkretnego

przestępstwa. Zawarte między współsprawcami porozumienie pozwala przyjąć, że dane przestępstwo jest ich wspólnym dziełem i pozwala pociągnąć do odpowiedzialności karnej każdego ze współsprawców za całość przestępstwa zarówno wtedy, gdy każdy z nich zrealizował wszystkie ustawowe znamiona danego czynu, jak i wtedy, gdy osobiście zrealizował tylko pewną ich część, a nawet wówczas, gdy nie wyczerpał żadnego z ustawowych znamion, ale przyczynił się znacznie do jego popełnienia (II KK 321/19 - postanowienie SN - Izba Karna z dnia 18-06-2020).

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że pozostający w związku partnerskim oskarżeni, obejmowali porozumieniem paserstwo wyrobów akcyzowych, które docelowo miało służyć wyrobowi papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych. Wprawdzie pomysłodawcą i organizatorem czynu zabronionego był A. S. (1), lecz A. J. czynnie wzięła udział w przerabianiu suszu tytoniowego na papierosy. Świadczy o tym jej obecność w miejscach przechowywania suszu,

jej pomoc świadczona przy selekcji suszu tytoniowego, aromatyzowaniu krajanki tytoniowej, sprzątaniu pomieszczeń. Była to z założenia działalność, która miała być źródłem dochodu rodziny.

Oskarżeni swoim zachowaniem wspólnie i w porozumieniu wyczerpali również w formie stadialnej usiłowania znamiona przestępstwa określonego art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tj. Dz.U. z 2018r., poz. 2352 ze zm.). Przepis ten penalizuje zachowanie polegające na wyrabianiu wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2 ustawy, przy czym jeśli czyn dotyczy wyrobów znacznej wartości a sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, podlega surowszej odpowiedzialności karnej.

Oskarżeni mieli zamiar popełnienia czynu zabronionego polegającego na produkcji papierosów znacznej wartości. Zmierzali do tego wchodząc w posiadanie suszu tytoniowego, uruchamiając półprofesjonalną linię

produkcyjną, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy

Centralnego Biura Śledczego Policji Zarządu w O.. Udało im się wyprodukować 16.660 papierosów, jednak mając na uwadze potencjał parku maszynowego zlokalizowanego pod trzema adresami, który w okresie 2 miesięcy- 40 dni pozwalał na produkcję 32.000 kg krajanki tytoniowej oraz 2.688.000 sztuk papierosów wartości 1.896.766,39 zł, a także zgromadzone zapasy suszu tytoniowego, należy przyjąć, że ich zamiar obejmował produkcję papierosów w o wiele większej skali.

W związku z tym, że ustawa o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych nie definiuje pojęć: "znaczna wartość" i "stałe źródło dochodu" należy odwołać się do znaczenia pojęć używanych w kodeksie karnym.

Zgodnie z art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. Mają na uwadze powyższe ustalenia, należy przyjąć, że zamiar sprawców obejmował

produkcję papierosów przekraczających tą wartość.

Przez uczynienie sobie z przestępstwa stałego źródła dochodów rozumieć należy pewną ciągłą i trwałą działalność sprawcy, który poprzez popełnianie przestępstw uzyskuje określony dochód. Wymagana jest zatem pewnego rodzaju regularność i wielokrotność popełniania przestępstw przez sprawcę. Istotę takiej działalności porównuje się do swoistej działalności gospodarczej (wyr. SA w Łodzi z 22.5.2018 r., II AKa 24/18, Legalis; wyr. SA w Łodzi z 31.7.2014 r., II AKa 117/14, Legalis; wyr. SA w Łodzi z 10.4.2014 r., II AKa 45/14, Legalis). Dla przyjęcia powyższej przesłanki uwzględnić należy również zamiar sprawcy: "Jeżeli sprawca, popełniając przestępstwo lub przestępstwa, zakłada (przyjmuje), że prowadzenie procederu przestępczego będzie dla niego odpowiednio trwałym źródłem w miarę regularnych dochodów, to jest "sprawcą, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu" w rozumieniu art. 65 § 1 k.k., chociażby nawet ostatecznie ów zamysł sprawcy nie został urzeczywistniony z takich czy innych powodów" (wyr. SA w

Gdańsku z 29.6.2017 r., II AKa 124/17, Legalis; por. wyr. SA w Krakowie z 31.3.2015 r., II AKa 34/15, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 5.3.2015 r., II AKa 2/15, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 27.6.2013 r., II AKa 161/13, Legalis).

I takie było założenie procederu zorganizowanego przez A. S. (1) i w którym wzięła udział za porozumieniem z nim A. J.. Produkcja papierosów miała być długofalowym, regularnym źródłem dochodu rodziny.

--	--

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		K. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 18 § 3 k.k. jako pomocnik ponosi odpowiedzialność ten, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie. Strona przedmiotowa pomocnictwa polega na ułatwieniu innej osobie			

popelnienia czynu
zabronionego.

Pomocnictwo jest dokonane wraz ze zrealizowaniem znamion tej postaci współdziałania przestępnego, czyli ułatwieniem innej osobie popelnienia czynu zabronionego. Nie jest przy tym konieczne dokonanie czynu objętego zamiarem pomocnika przez sprawcę bezpośredniego ani nawet podjęcie przez niego czynności w tym kierunku. Pomocnictwo stanowi bezskutkową postać przestępstwa (zob. wyr. SA w Krakowie z 21.6.2000 r., II AKA 51/00, KZS 2000, Nr 7-8, poz. 37; wyr. SA w Łodzi z 25.2.2014 r., II AKA 226/13, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 7.4.2016 r., II AKA 60/16, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 30.6.2016 r., II AKA 177/16, Legalis; A. Sakowicz, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część ogólna, t. 1, 2010, s. 698; A. Zoll, w: Buchała, Zoll, Kodeks karny, s. 188).

Z dokonaniem pomocnictwa mamy do czynienia niezależnie od tego, czy sprawca podjął jakiegokolwiek zachowanie zmierzające do dokonania czynu zabronionego. Mimo, że czyn bezpośredniego wykonawcy osiągnął jedynie stadium

usiłowania, mamy do czynienia z dokonanym pomocnictwem.

Pomocnictwo może wystąpić jedynie przed realizacją lub w trakcie realizacji (na każdym etapie) czynu zabronionego przez sprawcę (zob. wyr. SN z 7.3.2003 r., WA 8/03, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 540; wyr. SA w Szczecinie z 15.5.2008 r., II AKa 54/08, OSA 2009, Nr 10, poz. 24; wyr. SA w Łodzi z 27.11.2018 r., II AKa 257/18, Legalis; Śliwiński, Prawo karne, s. 361).

Pomocnik musi znać istotne elementy charakterystyki czynu zabronionego, którego popełnienie ułatwia sprawcy. Powinien być więc świadomy, że chodzi np. o kradzież z włamaniem czy zabicie człowieka, jednakże bez konieczności rozpoznania szczegółowych okoliczności realizacji tego czynu (zob. Peiper, Komentarz, s. 107).

Zgodnie z art. 18 § 3 k.k. strona podmiotowa pomocnictwa charakteryzuje się zamiarem, którym pomocnik odpowiednio obejmuje wszystkie znamiona przedmiotowe pomocnictwa, czyli zarówno ułatwianie innej osobie popełnienia czynu zabronionego, jak i popełnienie przez tę osobę

czynu, który zgodnie z wyobrażeniem pomocnika realizuje znamiona określonego typu czynu zabronionego. Użyte w art. 18 § 3 k.k. określenie "w zamiarze" należy rozumieć zgodnie z art. 9 § 1 k.k., który obejmuje tym pojęciem zarówno zamiar bezpośredni, jak i zamiar ewentualny (P. Kardas, w: Zoll, Kodeks karny, t. I, 2004, s. 375). "Umyślność działania w formie zamiaru ewentualnego nie może być bezpośrednim czynnikiem sprawczym określonego zachowania i nigdy nie kieruje działaniem sprawcy. Istota tego zamiaru polega na tym, że jest on zawsze związany z jakimś bezpośrednim zamiarem, czyli z dążeniem do osiągnięcia celu i z tego względu nie występuje samoistnie. Innymi słowy, konstrukcja zamiaru ewentualnego, przyjęta w art. 9 § 1 k.k., polega na tym, że sprawca realizując swój cel, który zamierzał osiągnąć, przewiduje też realną możliwość popełnienia przestępstwa i godzi się równocześnie na zaistnienie takiego skutku, jaki w rezultacie jego kierunkowego działania nastąpi" (wyr. SN z 8.5.2018r., II KK 449/17, Legalis).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, należy przypisać

oskarżonemu K. S. postać współdziałania przestępczego w formie pomocnictwa z zamiarem ewentualnym do obu przestępstw popełnionych przez oskarżonych A. S. (1) i A. J.. W oparciu o ustalenia faktyczne można stwierdzić, że K. S. chciał pomóc współoskarżonym w organizacji przedsięwzięcia, którego się podjęli i w tym celu wynajął im pomieszczenie w garażu przy ul. (...) w O., jednocześnie godził się z tym, że działalność ta nie ma charakteru legalnego. Okoliczność, że do pomieszczenia na górze można się było dostać tylko przez garaż, miejsce codziennej pracy K. S., że z pomieszczenia garażu A. S. (1) doprowadził na górę sprężarkę powietrza, że czuć było woń tytoniu (co świadczy o tym, że oskarżeni bywali tam w godzinach pracy K. S.), w końcu, że A. S. (1) pozostawił w garażu paczki papierosów i papierosy bez polskich znaków akcyzy, na których K. S. pozostawił ślad DNA, uzasadniają wniosek, że K. S. co najmniej godził się z faktem, iż swoim działaniem pomaga w popełnieniu czynów zabronionych polegających na nielegalnej produkcji papierosów przy wykorzystaniu wyrobów akcyzowych będących przedmiotem paserstwa akcyzowego. Tezę tę

wzmacnia okoliczność, którą podnosił K. S., że nie dopytywał się znajomego o przedmiot jego działalności. Taka niepisana umowa między mężczyznami, by nie poruszać tematu przedmiotu aktywności A. S. (1) i celu wykorzystania wynajmowanego pomieszczenia, świadczy o tym, że A. S. (1) miał coś do ukrycia, zaś K. S. to akceptował i się z tym godził. Jednocześnie obserwacja aktywności A. S. (1) i jego konkubiny oraz jego efektów dawała mu przesłanki do nabycia wiedzy, czym się zajmują.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		A. S. (1), A. J., K. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia

Według utrwalonego w literaturze i orzecznictwie poglądu – zorganizowana grupa powinna liczyć przynajmniej 3 osoby i charakteryzować się pewnym stopniem zorganizowania, na który składają się ustalone kierownictwo i podział ról (zob. Marek, Kodeks karny, 2007, s. 475; wyr. SA w Krakowie z 19.12.2003 r., II AKA 257/03, KZS 2004, Nr 4, poz. 41; wyr. SA w Łodzi z 23.10.2006 r., II AKA 174/06, Prok. i Pr. 2007, Nr 7–8, poz. 38; wyr. SA w Krakowie z 8.10.2008 r., II AKA 92/08, KZS 2008, Nr 11, poz. 52; wyr. SA we Wrocławiu z 26.11.2013 r., II AKA 362/13, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 4.4.2016 r., II AKA 370/15, Legalis; wyr. SA we Wrocławiu z 21.12.2016 r., II AKA 334/16, Legalis; wyr. SA w Krakowie z 8.6.2017 r., II AKA 234/16, Legalis). Cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej, na jakie wskazał SA w Krakowie w wyr. z 5.6.2002 r. (II AKA 123/02, KZS 2002, Nr 7–8, poz. 46), są: "pewna wewnętrzna struktura organizacyjna (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jej trwałość, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia,

planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełnienia przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzania go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami grupy" (zob. także wyr. SA we Wrocławiu z 26.11.2013 r., II AKa 362/13, Legalis).

W przedmiotowej sprawie, nie ma dowodów na to, by oskarżonych A. S. (1), A. J. i K. S. obejmowało wspólne porozumienie, by razem planowali popełnianie przestępstw, by istniały między nimi jakiegokolwiek więzy organizacyjne, podział ról. Udział i rola poszczególnych oskarżonych w przestępczym procederze została omówiona wyżej i nie dają one podstaw do wnioskowania, że działali oni w zorganizowanej grupie przestępczej.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia

Punkt z wyroku odnoszący się

Przytoczyć okoliczności

	z wyroku	do przypisanego czynu	
A. S. (1), A. J.	1	II	<p>Zgodnie z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. Sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeżeli sprawca popełnia umyślnie przestępstwo skarbowe, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości albo popełnia umyślnie przestępstwo skarbowe, a wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża.</p> <p>Stosownie do art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd wymierza karę pozbawienia wolności w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie niższej niż 3 miesiące do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego podwójnie, co nie wyłącza wymierzenia w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę także kary grzywny grożącej za to przestępstwo, jeżeli sprawca popełnia ten czyn zabroniony określony w art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. a kwota uszczuplonej należności publicznoprawnej lub wartość przedmiotu czynu zabronionego jest wielka.</p> <p>Sąd ma zatem obowiązek wymierzyć karę pozbawienia wolności powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia,</p>

nie niższej niż 3 miesiące do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego podwójnie, tj. w przedziałach od 3 miesięcy do lat 10 pozbawienia wolności. Oprócz wymierzenia kary pozbawienia wolności w granicach tak nadzwyczajnie obostrzonych, **sąd może wymierzyć także karę grzywny** grożącą za dane przestępstwo do górnej granicy zwiększonej o połowę, tj. w przedziale od 10 do 1080 stawek dziennych.

Zgodnie z art. 23§3 k.k.s. ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności.

Obecnie orzecznictwo przyjmuje, że dla określenia wysokości stawki dziennej orzekanej na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. miarodajna jest wysokość minimalnego wynagrodzenia z chwili popełnienia indywidualnego czynu (zob. wyr. SN z 29.7.2015 r., II KK 118/15, Legalis). Należy zgodzić się z poglądem, że

znajdą tu zastosowanie zasady intertemporalne art. 2 k.k.s., przy założeniu, że zmiana wysokości minimalnego wynagrodzenia oznacza zmianę ustawy. Zatem o wysokości stawki dziennej grzywny decydować będzie ta wysokość minimalnego wynagrodzenia, która będzie korzystniejsza dla sprawcy [zob. J. Raglewski, Zasady karania za przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe – próba oceny i kierunki zmian, [w:] Z. Siwik (red.), Kodeks karny skarbowy, s. 68]. Zgodnie z przywołanym przepisem Sąd mógł orzec grzywnę w granicach od 86,67 zł do 1.040.000 zł.

Mając na uwadze wiodącą rolę oskarżonego A. S. (1) w popełnieniu przestępstwa karnoskarbowego, przemysłany i konsekwentny sposób działania, wartość uszczuplenia podatku akcyzowego, a z drugiej strony dotychczasową jego niekaralność (karta karna, k. 679), Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 złotych. Odstąpienie od orzeczenia grzywny nie byłoby uzasadnione mając na uwadze zarobkowy charakter podejmowanej przez oskarżonego

działalności, także warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Tylko tak ukształtowana kara spełni w stosunku do oskarżonego funkcję wychowawczą powstrzymując go od popełniania przestępstw w przyszłości. Oskarżony pracuje zarobkowo podejmując prace dorywcze za granicą, jednocześnie utrzymuje rodzinę. Wysokość stawki dziennej określona na kwotę 200 zł uwzględnia obie wymienione okoliczności.

Przy wymiarze kary oskarżonej A. J. Sąd wziął pod uwagę jej drugorzędną i podporządkowaną rolę w przestępczym procederze, także dotychczasową niekaralność (karta karna, k. 681). Zgodnie z porozumieniem, jakie wiązało ją z konkubentem, wykonywała czynności pomocnicze, pod kierunkiem i nadzorem konkubenta, a jednak niezbędne, by w oparciu o przedmioty stanowiące przedmiot paserstwa akcyzowego uruchomić i prowadzić produkcję papierosów. Jej stopień zaangażowania i rola, w jakiej wystąpiła wpływają na mniejszy stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego się dopuściła i pozwalają na łagodniejszy wymiar kary, tj. karę

			<p>6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 100 złotych. Za niezasadnością odstąpienia od wymierzenia grzywny należy przywołać te same argumenty, jakie zostały przytoczone w przypadku oskarżonego A. S. (1). Sąd określił wysokość stawki dziennej na kwotę 100 zł biorąc pod uwagę okoliczność, że oskarżona nie pracuje zarobkowo, lecz jej stan zdrowia, wykształcenie umożliwiają jej podjęcie pracy i uzyskanie dochodu umożliwiającego spłatę grzywny.</p>
K. S.	2	II	<p>Zgodnie z art. 19 § 1 k.k. Sąd wymierza karę za pomocnictwo w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 19 § 2 k.k. przypisanie odpowiedzialności za pomocnictwo stanowi fakultatywną przesłankę zastosowania przez sąd nadzwyczajnego złagodzenia kary. Rozwiązanie to w doktrynie uzasadniane jest mniejszym stopniem bezprawia wynikającym z podrzędnej roli pomocnika przy realizacji przestępstwa w stosunku do pozostałych postaci współdziałania</p>

przestępnego (J. Giezek, w: Giezek (red.), Kodeks karny. Część ogólna, 2007, s. 187; P. Kardas, w: Zoll (red.), Kodeks karny, t. 1, 2007, s. 340–341; A. Sakowicz, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część ogólna, t. 1, 2010, s. 708; A. Zoll, w: Buchała, Zoll, Kodeks karny, s. 189). Pogląd ten jest aprobowany przez judykaturę, czego dowodzi treść tezy sformułowanej w wyr. SA w Lublinie z 18.12.2013 r. (II AKa 237/13, Legalis): "mimo iż nadzwyczajne złagodzenie kary za pomocnictwo ma fakultatywny charakter (sąd może), znaczenie przepisu art. 19 § 2 k.k. zdaje się wykraczać poza problematykę związaną z wymiarem kary za tę odmianę typu czynu zabronionego. Wprowadzenie regulacji umożliwiającej nadzwyczajne złagodzenie kary wynikającej wyłącznie z faktu odpowiedzialności za pomocnictwo zdaje się stanowić wyraz relatywizacji zasady równorzędności karygodności wszystkich form zjawiskowych popełnienia przestępstwa. Artykuł 19 § 2 k.k. wskazuje, że "typowo" pomocnictwo traktowane jest przez ustawodawcę jako odmiana przestępstwa o mniejszym natężeniu bezprawia. Ustawodawca, wprowadzając regulację

umożliwiająca nadzwyczajne złagodzenie kary za pomocnictwo, daje wyraz przeświadczeniu, że pomocnictwo odgrywa mniej istotną, niż sprawstwo we wszystkich postaciach oraz podżeganie rolę w popełnieniu czynu zabronionego. Artykuł 19 § 2 k.k. sygnalizuje organom stosującym prawo, że pomocnictwo traktować należy "z reguły łagodniej w porównaniu do sprawstwa kierowniczego, sprawstwa polecającego, współsprawstwa oraz podżegania".

Ustawodawca uregulował również sytuację, w której zbiegają się ze sobą przesłanki nadzwyczajnego złagodzenia i nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 57 § 2 k.k.). W tym przypadku sąd ma możliwość zdecydowania, czy zastosować wobec sprawcy nadzwyczajne złagodzenie lub nadzwyczajne obostrzenie kary, czy też orzec karę w zwykłych granicach ustawowego zagrożenia (post. SN z 9.1.2019 r., IV KK 678/18, Legalis). Sąd posiada w tym zakresie swobodę uznania, przy czym nie ma znaczenia to, czy podstawy nadzwyczajnego wymiaru kary mają charakter obligatoryjny czy fakultatywny (wyr. SA w Katowicach z 3.4.2017 r., II AKa 450/16, Legalis; por.

także: post. SN z 29.1.2014 r., IV KK 404/13, Legalis). Przyjmuje się bowiem, że "W wypadku zbiegu nadzwyczajnego obostrzenia i złagodzenia kary tracą one obligatoryjny charakter przewidziany przepisem szczególnym" (wyr. SA we Wrocławiu z 24.3.2015 r., II AKa 55/15, Legalis; zob. także: wyr. SA w Warszawie z 11.4.2019 r., II AKa 503/18, Legalis). Sąd ma dowolność w wyborze w tym zakresie – oczywiście przy uwzględnieniu ogólnych dyrektyw wymiaru kary.

W przypadku oskarżonego K. S. doszło do zbiegu przesłanki nadzwyczajnego złagodzenia (art. 19§2 k.k.) i nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s.). Mając na względzie rozmiar udzielonej przez oskarżonego pomocy, charakter przestępstwa, który z jego pomocą został popełniony także jego wcześniejszą niekaralność (karta karna, k. 680), Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego będzie kara orzeczona w zwykłych granicach zagrożenia ustawowego, a konkretnie grzywna w wysokości 100 stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 złotych. Określając

			wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze, że oskarżony pracuje zarobkowo prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą.
A. S. (1), A. J.	3	III	<p>Zgodnie z art. 13§1 k.k. § 1. Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.</p> <p>Niezrealizowanie przez sprawcę wszystkich ustawowych znamion typu czynu zabronionego wpływa na ocenę karygodności czynu. Uprawniona jest teza, że stopień społecznej szkodliwości usiłowania z reguły można uznać za niższy w porównaniu ze stopniem społecznej szkodliwości dokonania przestępstwa (zob. wyr. SN z 7.12.2006 r., III KK 134/06, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 2379; wyr. SN z 31.10.2017 r., V KK 201/17, OSNKW 2018, Nr 2, poz. 16; A. Liszewska, w: Dębski (red.), System, t. 3, 2013, s. 795). Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w ramach sędziowskiego wymiaru kary (art. 53 KK). Konsekwentnie zatem trzeba przyjąć, że kara wymierzona za usiłowanie popełnienia przestępstwa powinna być w zasadzie łagodniejsza niż za dokonanie (zob. wyr. SN z 28.6.1982 r., II KR 138/82, Legalis; wyr. SN z 6.2.1976 r., Rw</p>

			<p>45/76, OSNKW 1976, Nr 4-5, poz. 64; wyr. SN z 31.10.2017 r., V KK 201/17, OSNKW 2018, Nr 2, poz. 16; wyr. SA w Krakowie z 16.11.2005 r., II AKA 183/05, KZS 2006, Nr 1, poz. 31; wyr. SA w Białymstoku z 12.3.2013r., II AKA 25/13, Legalis).</p> <p>Powyższe uwagi Sąd miał na uwadze wymierzając oskarżonym karę na podstawie art. 14 ustawy z dn. 02 marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.</p> <p>Uwzględniając podział ról współsprawców i wiodącą rolę w popełnieniu przestępstwa A. S. (1), Sąd orzekł wobec niego karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś wobec A. J. -karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Dolegliwość orzeczonych kar, zdaniem Sądu, nie przekracza stopnia winy oskarżonych, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu oraz bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do nich.</p>
K. S.	4	III	<p>Uwagi poczynione odnośnie możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary pozostają aktualne również w stosunku do pomocnictwa do przestępstwa z art. 14 ustawy z dn. 02</p>

			<p>marca 2001r o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia w przedmiotowej sprawie przemawia dodatkowo okoliczność, że czyn sprawców nie wyszedł poza stadium usiłowania. Nadzwyczajne złagodzenie kary w przypadku czynu stanowiącego występki, gdzie dolną granicą ustawowego zagrożenia jest kara pozbawienia wolności niższa od roku, polega na wymierzeniu grzywny albo kary ograniczenia wolności (art. 60 § 6 pkt 4 k.k.). Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia społecznego szkodliwości czynu oskarżonego będzie kara grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 złotych. Określając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze, że oskarżony pracuje zarobkowo prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą.</p>
A. S. (1), A. J., K. S.	6		<p>Zgodnie z art. 39§ 2 k.k.s. w razie skazania za zbiegające się przestępstwo skarbowe i przestępstwo określone w innej ustawie karnej, sąd wymierza karę łączną na zasadach określonych w kodeksie karnym skarbowym.</p>

Karnoskarbowym odpowiednikiem art. 86 § 1 k.k., który nie został recypowany, jest art. 39§1 k.k.s. Określa on granice wymiaru kary łącznej, podstawą zaś jej wymierzenia jest realny zbieg przestępstw, do którego odnosi się recypowany przez art. 20 § 2 k.k.s. przepis art. 85 k.k.

Zgodnie z art. 39§1 k.k.s. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do ich sumy, nie przekraczając jednak 1080 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa Sąd ma zatem prawo kierować się zasadą absorpcji, zmierzającą do orzeczenia kary łącznej w wysokości dolnej granicy kary określonej przepisami ustawy albo kumulacji, której zastosowanie prowadzi do orzeczenia kary łącznej w wysokości górnej granicy kary łącznej określonej w art. 39 § 1 k.k.s. W przedmiotowej sprawie Sąd zastosował zasadę absorpcji mając na uwadze, że oba czyny oskarżonych mają ze sobą nierozwalny związek. Przechowywanie i przewożenie wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy służyło do

			<p>popelnienia przestępstwa polegającego na wyrabianiu wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestrów. Tożsamość miejscowo- czasowa obu przestępstw, okoliczność, że stanowiły element jednego planu uzasadniała, zdaniem Sądu, połączenie jednostkowych kar na zasadzie absorpcji i wymierzenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> -A. S. (1) kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, - A. J. kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności, - K. S. kary łącznej grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 200 złotych. W ocenie Sądu tak orzeczone kary łączne są karami adekwatnymi i sprawiedliwymi w odniesieniu do oskarżonych. Winny one wobec nich spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.
A. S. (1), A. J.	7		<p>Mając na uwadze wymiar orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności, dotychczasową niekaralność oskarżonych, Sąd na zasadzie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 k.k., art. 72§1 pkt 1 k.k. w zw. z art.</p>

			<p>20§2 k.k.s. warunkowo zawiesił ich wykonanie tytułem próby na okres 2 lat, zobowiązując każdego z oskarżonych do informowania sądu na piśmie o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy. Dotychczasowy sposób życia oskarżonych, incydentalność przestępnego zachowania, okoliczność, że oboje prawidłowo funkcjonują w społeczeństwie, czy to podejmując pracę zarobkową, czy to wychowując dziecko, pozwala na pozytywną prognozę co do przestrzegania przez nich porządku prawnego w przyszłości.</p>
A. S. (1), A. J.	8		<p>Na podstawie art. 30§2 k.k.s., art. 31§6 k.k.s., art. 14a ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych Sąd orzekł wobec oskarżonych A. S. (1) i A. J. za czyn opisany w pkt II i III aktu oskarżenia przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 591-594 akt, przy czym zarządził zniszczenie wyrobów tytoniowych i suszu tytoniowego. Przepis art. 14a ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych przewiduje w przypadkach określonych w art. 12a możliwość orzeczenia przepadku</p>

rzeczy stanowiącej przedmiot przestępstwa albo służących lub przeznaczonych do jego popełnienia, choćby nie były własnością sprawcy. Z kolei art. 30§2 k.k.s. przewiduje taką możliwość w zakresie przestępstw z art. 54§1 k.k.s. i art. 65§1 k.k.s. w przypadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego, narzędzia lub innego przedmiotu stanowiącego mienie ruchome, które służyło lub było przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego, opakowania oraz przedmiotu połączonego z przedmiotem przestępstwa skarbowego w taki sposób, że nie można dokonać ich rozłączenia bez uszkodzenia któregośkolwiek z tych przedmiotów. Orzeczenie przepadku suszu tytoniowego oraz wyrobów tytoniowych, także przedmiotów służących do ich przechowywania oraz wyrabiania papierosów, wzmacnia funkcję represyjną kary i jest uzasadnione obowiązkiem kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przepadek objął także osuszacz powietrza D. model (...) (poz. 18 wykazu) co do którego biegły D. P. zaznaczył,

			<p>że nie był stosowany w linii technologicznej na ul. (...) w O. (k. 499), lecz do używania go przyznał się sam A. S. (1) (k. 640v). W związku z tym, że produkcja papierosów wymaga specyficznych warunków, w tym w zakresie wilgotności powietrza (jak wskazał biegły optymalnymi warunkami do obróbki krajanki tytoniowej jest wilgotność powietrza na poziomie 60%), należy przyjąć, że również osuszacz powietrza był przedmiotem służącym do popełnienia przestępstwa.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S. (1), A. J., K. S.	9		<p>Na podstawie art. 63§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. na poczet orzeczonych kar grzywnien Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonych: A. S. (1) w dniach od 28.05.2020r. godz. 14.30 do 29.05.2020r. godz. 21.10 uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 4 stawek dziennych, A. J. w dniu 28.05.2020r. od godz. 14.30 do 22.30 uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 stawek dziennych oraz K. S. w dniach od 28.05.2020r. godz. 14.50</p>

		do 29.05.2020r. godz. 20.00 uznając karę łączną grzywny za wykonaną w zakresie 4 stawek dziennych.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
10, 12	Stosownie do art. 627 k.p.k. od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa, przy czym jeżeli oskarżonego nie skazano za wszystkie zarzucane mu przestępstwa, wydatki związane z oskarżeniem w części uniewinniającej lub umarzającej postępowanie ponosi Skarb Państwa (art. 630 k.p.k.), zaś koszty procesu przypadające od kilku oskarżonych, sąd	

zasądza od każdego z nich według zasad słuszności, mając w szczególności na względzie koszty związane ze sprawą każdego z nich (art. 633 k.p.k.).

Na koszty sądowe w przedmiotowej sprawie złożyły się: koszty doręczenia- 60 zł, ryczałt za przechowanie przedmiotów- 60 zł (po 20 zł od każdego oskarżonego), koszt uzyskania danych o karalności- 270 zł, wynagrodzenie biegłych- 31.201,11 zł (k. 317, 361, 431, 446, 502, 645) oraz koszt stawiennictwa świadka- 91,11 zł (k. 643), łącznie 31.682,22 zł.

Sąd zasądził od oskarżonych A. S. (1) i K. S. koszty sądowe po 7.040,49 zł- kwotę stanowiącą 2/9 całości kosztów (31.682,22 zł \times 1/3, gdyż 3 oskarżonych \times 2/3, gdyż od jednego zarzutu zostali uniewinnieni).

Należne opłaty zostały wyliczone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Skazany w pierwszej instancji obowiązany jest uiścić opłatę w razie skazania na karę pozbawienia wolności do 1 roku w wysokości 180 zł (art. 2 ust. 1 pkt 3). Skazany zaś w pierwszej instancji na karę grzywny obowiązany jest

	<p>uiścić opłatę w wysokości 10%, nie mniej jednak niż 30 zł, a w razie orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności - w wysokości 20% od kwoty wymierzonej grzywny (art. 3 ust. 1).</p>	
11	<p>Sąd na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił oskarżoną A. J. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, uznając, że uiszczenie ich byłoby dla niej zbyt uciążliwe ze względu na to, że nie pracuje, wychowuje dziecko, pozostaje na utrzymaniu partnera.</p>	
7. Podpis		